

Csak a derű óráit számolom

Ez az egykori napóra-felirat jutott eszembe, amikor megnéztem az ifjú alkotók képeit. Július 26-án nyílt meg a II. Művészeti Nyári Tábor pasztell tárlata a Művelődési Központ aulájában. A kiállítás anyaga a tábor résztvevőinek alkotásai közül került ki.

Az immár hagyományosnak mondható táborban többségük-

ben szarvasi, kondorosi, budapesti, békéscsabai és Belgiumban élő (de szarvasi kötődésű) gyermekek vettek részt (a legkisebbek még az iskolás kort sem érték el), de voltak közöttük már-már felnőttnek számító fiatalok is. A résztvevők alkotásai az ember és a természet kapcsolatáról szólnak. A kicsinyek bájos naivitással, az idősebbek

meg-megcsillanó tehetséggel alkották munkáikat.

A kiállítást *Rómer Ilona* művésztanár nyitotta meg. Hihetetlen, hogy az együttlét rövid ideje alatt ennyire megismerte tanítványait. A jelen lévő szülők, rokonok nagy-nagy öröme minden résztvevőről volt néhány kedves, értékelő szava, melyekből áradt az irántuk érzett szeretet. Ezen a napon mindenki boldog volt, aki részt vett a megnyitón: szülők, nagyszülők, rokonok és ismerősök.

S ha valakinek éppen rossz a kedve, és éppen van egy kis ideje, tekintse meg ezeket a képeket. Árad belőlük a derű, amely bizonyára eloszlat minden szomorúságot. A kiállított munkák augusztus végéig tekinthetők meg a Vajda Péter Művelődési Központ aulájában – munkaidőben és rendezvények idején.

– F –

Makó – Jeruzsálemtől

Makó nincs is olyan messze! Legalábbis nem Szarvastól. A Tessedik Sámuel Kertbarát Kör tagjai erről a gyakorlatban is meggyőződtek június 30-án, mikor a makói Bruder János Kertbarát Kör meghívására a

Maros parti ki-mit-főz rendezvényre utaztak. A szarvasiaknak Kácsik Jenő titkár, és Sarló Mihály mutatta be a köztéri alkotásokban, szép épületekben bővelkedő belvárost. Városnézésünk alkalmával híres személyek köbe vésett emlékei mellett hagyma szobrot, hagyma szökőkutat és a nevezetes Hagyma Házat is megtekintettük. A Bruder János Kertbarát Kör székházában fényesebbnél-fényesebb relikviák sorakoztak, az aktív tagság eredményeit tükrözve. A Maros partra vizsztatérve hortobágyi slambuc és kakaspörkölt csillapította éhségünket, természetesen az ízletesen elkészített, jó szívvel kínált rántott hagyma után. Jól

adomáztak egymással a kertbarát körök tagjai, szakmai téma akadt bőven. Főként a kaktusznevelés, a hagymatermesztés és a borkészítés volt napirenden. A társalgásból Makó polgármestere, dr. Búzás Péter is kivette a részét egész nap. A vendéglátóknak felejthetetlen napot köszönhetnek a szarvasiak. Afféle kertbarát himnusszal zártuk a napot, a makóiak hitvallását énekeltük el közösen, kézen fogva. Így szól a nóta: „Szeressük egymást gyerekek, a szív a legszebb kincs. Ennél szebb szó, hogy szeretet, az égvilágon nincs.” Természetesen visszavárjuk őket, hogy újra szólhasson az ének.

– Maya –

Nem kisfiú

Nem volt egyszer egy kisfiú, mivel nem született meg. A szülei, illetve a nem szülei, Béla és Borbála úgy döntöttek, mégsem akarnak gyereket. Béla attól félt, hogy a kisfiú majd a fejére nő, mint egy életre kelt svájcisapka, Borbála, a nem anya pedig attól tartott, hogy a kisfiú elkezd majd követelőzni, egyszerűen Béla és Borbála nyugalmat akartak. Éltek, éldegéltek, s velük párhuzamban, a homályos nemlétben pedig (nem) létezett az ő kisfiúk. Pár év után mégis úgy érezték, mintha valami lenne, illetve nem lenne. Béla hazajött a melóból, lábakat fel az asztalra, a dobozos sör halkan szisszent a kezében, Borbála cukkinít panírozott a konyhában, s egyszer csak összenéztek. Mintha nem csengettek volna. Én is úgy hallottam, hogy nem csengettek, helyeselt Borbála a férjének, mivel nagy egyetértésben éltek. Béla puha léptekkel kiosont az előszobába ajtót nyitni, s látja ám, hogy nem áll senki az ajtóban. Borbála mögötte pipiskedett, prézlis kezével óvatosan érintve vállát. Szívüket szeretet öntötte el, mint szomszéd kertjét a belvíz. Mindketten tudták, hogy az ő nem kisfiuk jött el hozzájuk, nem zavarva, nem tolakodva, nem kérve és nem követelőzve. Milyen udvarias, nemde? Kérdezte Borbála Bélát. Rám ütött, tette hozzá a mintaférj, azzal a láthatatlan gyermeküket beinvitálták a lakásba. Mondanom sem kell, nem sok vizet zavart a nem kisfiú. Maradt elég ülőhely a lakásban, a rántott cukkiniből hagyott a melóban megfáradt apának bőven, sört kisfiú nem iszik, a nem kisfiú meg egyáltalán nem. A család így teljes lett. A nem kisfiú nyugalmat, megelégedést és örömet hozott a házaspár életébe. Nem aggódtak miatta, nem volt rossz bizonyítvány, intő, nem keletkezett makacs folt a nem kisfiú fehér pólóján. Mintagyerek, mondogatták egymásnak, csakis egymásnak, mert mások előtt nem beszéltek a nem kisfiukról, mert ami nincs, arról jobb nem beszélni, mondogatta Béla pár dobozos sör után. A családi idill egy szomorú délutánon ért véget, amikor Borbála bejelentette Bélának, hogy igen, kisbabát vár, igen, kisfiút.

Hartay Csaba

SZARVAS ÉS VIDÉKE Önkormányzati Hetilap

Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435
Megjelenik minden csütörtökön.

FELELŐS SZERKESZTŐ: TATAI LÁSZLÓ.
MUNKATÁRSÁK: KESERŰ ZSUZSA,
DR. KUTAS FERENC

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM
küldünk vissza.

SZERKESZTŐSÉG: VÁROSHÁZA
5540. SZARVAS, Szabadság u. 25-27.
TELEFON/FAX: 66/312-284
Email: szvid@szarvas.hu
Kiadja: SZARVAS VÁROS
ÖNKORMÁNYZATA
Felelős kiadó: DR. MELIS JÁNOS